

LAZARUS
en de
RIJKE MAN

LAZARUS
en de
RIJKE MAN

Dit boekje mag niet worden verkocht. Het is een kosteloze publikatie, uitgegeven in het algemeen belang door de Wereldwijde Kerk van God.

Nederlandse uitgave van
Lazarus And The Rich Man

Oorspronkelijke tekst van Herbert W. Armstrong (1892-1986)
Copyright © 1953, 1971, 1973, 1987 Worldwide Church of God

*Veel mensen vragen om de
ware uitleg van „de rijke man en
Lazarus”. Hier volgt wat de
Bijbel werkelijk zegt!*

Zien behouden moeders boven in de hemel hun verloren kinderen beneden in de hel kronkelen van pijn en horen zij hun geschreeuw?

Sta hier eens bij stil! Zoudt u werkelijk de eeuwigheid willen doorbrengen in een hemel waarin u werd gedwongen voortdurend neer te zien op uw eigen geliefden die verloren waren, terwijl u hen uitzinnig naar u hoorde schreeuwen om hulp die u niet zou kunnen geven, en u onophoudelijk hun onbeschrijflijke doodstrijd gadesloeg, daar zij *in brand* stonden — doodbrandden — maar zonder ooit werkelijk op te branden? Zoudt u dan gelukkig zijn?

Toch is dit nu precies de soort „hemel” die door vele godsdienstijveraars wordt beschreven. Velen van hen beroepen zich meer op Jezus’ relaas over Lazarus en de rijke man dan op enige andere passage uit de Bijbel ter ondersteuning van hun leer dat degenen die „behouden” zijn wanneer zij sterven onmiddellijk naar de hemel gaan, terwijl degenen die verloren zijn hun lichaam verlaten en voor een eeuwigdurende foltering in een eeuwigbrandend inferno worden geworpen.

Wat de Bijbel zegt

Degenen die ontkennen dat men, op het moment dat de dood intreedt, naar hemel of hel gaat, beweren dat het verhaal van Lazarus en de rijke man slechts een gelijkenis is. Maar degenen die de leer van de „onsterfelijke ziel” aanhangen, beweren met klem dat het *geen* gelijkenis is. Jezus maakte melding van voorgekomen feiten, zo redeneren zij.

Laten wij *doen alsof* dit geen gelijkenis is. Laten wij het relaas letterlijk nemen. Jezus meende vast en zeker precies wat Hij zei. Maar ook dan zei Hij niet wat men algemeen gelooft!

Jezus zei: „Er was een rijk man.” Hij zei dat deze bijzonder rijke man „gekleed ging in purper en fijn linnen en elke dag schitterend feest hield”. Hij leefde werkelijk in weelde en luister! (Lukas 16:19.)

Jezus zei ook: „En er was een bedelaar, Lazarus genaamd, vol zweren, nedergelegd bij zijn voorportaal, die verlangde zijn honger te stillen met wat van de tafel van de rijke afviel; zelfs kwamen de honden zijn zweren likken” (vers 20-21).

Er waren inderdaad veel van die bedelaars in Judea tijdens Jezus' leven.

Vervolgens beschreef Jezus wat er met hen gebeurde.

„Het geschiedde, dat de arme stierf en door de engelen gedragen werd in Abrahams schoot. Ook de rijke stierf en hij werd begraven” (vers 22-23). Zij *stierven* beiden!

Dit is exact wat Jezus zei. Lees dat nu nog eens. Zei Jezus dat de bedelaar naar de hemel ging?

Beslist niet! Hij zei dat de bedelaar „door de engelen gedragen werd in Abrahams *schoot*”.

Ging de bedelaar naar de hemel?

Wat is een „schoot”? Als u kunt vaststellen wat een „schoot” is — en in dit geval *Abrahams* schoot — dan weet u waarheen de bedelaar werd gebracht.

In het woordenboek wordt 'schoot' omschreven als de ruimte tussen onderlichaam en benen bij een zittend persoon; iets dat omsluit, opneemt, verbergt, een toevlucht biedt, rustplaats, boezem (vgl. Engels: 'bosom'). Het woord vertolkt een intieme relatie.

Lazarus werd dus in een intieme relatie met Abraham gebracht.

Lazarus wordt hier uitgebeeld als iemand, misschien zelfs een heiden, die behoud ontving. Komen heidenen wanneer zij zich bekeren en Christus gaan toebehoren in een intieme relatie met Abraham? Zeer zeker! De door Paulus geschreven bijbelpassages gericht aan de Galaten, die van geboorte heidenen waren, zeggen duidelijk: „Indien gij nu van Christus zijt, dan zijt gij zaad [kinderen] van Abraham, en naar de belofte erfgenamen” (Gal. 3:29).

Door Christus worden zij kinderen van Abraham. Door het geloof worden wij allen „kinderen van Abraham” (Gal. 3:7). Dat is een intieme relatie met Abraham. Dat is in Abrahams schoot gedragen worden!

Abraham nu is een erfgenaam van God. God gaf Abraham een belofte. Merk op (Gal. 3:29) dat degenen die door Christus kinderen van Abraham worden *erfgenamen* zijn — maar erfgenamen *volgens de belofte* die God aan Abraham deed.

De belofte was niet de hemel

Wat heeft God nu aan Abraham beloofd? Van welke belofte werd deze bedelaar een erfgenaam? Beloofde God de hemel aan Abraham en zijn kinderen?

Laten wij het heilige Woord van God geen interpretatie opleggen. Geen enkele bijbelpassage kan door iemand persoonlijk worden geïnterpreteerd, iedere passage wordt geïnterpreteerd door andere bijbelpassages. De Bijbel behoort niet door de mens te worden geïnterpreteerd.

Teneinde te weten te komen wat God aan Abraham beloofde, moeten wij teruggaan naar Genesis 12.

„Abram nu nam zijn vrouw Sarai . . . en zij trokken uit om te gaan naar het land Kanaän, en zij kwamen in het land Kanaän . . . Toen verscheen de Here aan Abram en zeide: Aan uw nageslacht zal Ik dit land geven” (Gen. 12:5-7).

Het land Kanaän is op deze aarde, niet boven in de hemel. Door Christus werd deze bedelaar „Abrahams nageslacht” — kreeg hij met Abraham de intieme vader-zoon relatie. Dus begreep God ook deze bedelaar in zijn uitspraak: „Aan uw nageslacht zal Ik DIT LAND geven.”

Later beloofde God Abraham opnieuw: „Want het gehele LAND, dat gij ziet, zal Ik u en uw nageslacht VOOR ALTOOS geven” (Gen. 13:15).

En weer later nog eens: „Te dien dage sloot de Here een verbond met Abram, zeggende: Aan uw nageslacht zal Ik dit land geven, van de rivier van Egypte tot de grote rivier, de rivier de Eufraat” (Gen. 15:18). Hier beschreef God in de overeenkomst, of het eigendomsrecht van het grondbezit, de precieze grenslijn van het grondbezit. Natuurlijk slaat de uitdrukking „uw nageslacht” in het bijzonder op Christus. Maar aangezien deze bedelaar Christus toebehoorde, was ook hij „zaad van Abraham, en naar de belofte *erfgenaam*”.

De belofte was niet de hemel. De belofte was het land Kanaän, op deze aarde. De belofte was voor eeuwig, en omvatte dus eeuwig leven en een eeuwige erfenis (Hebr. 9:15). De belofte was derhalve het eeuwige leven op deze aarde!

Slechts erfgenaam!

Let nu op een belangrijk punt. De bedelaar werd door de engelen in Abrahams schoot gedragen — dat wil zeggen, volgens de verklaring van de Bijbel, dat hij een van de kinderen van Abraham werd, en derhalve erfgenaam van het land op deze aarde en van het eeuwige leven.

De volgende vraag is *wanneer* deze bedelaar het eeuwige leven in het beloofde land zou beërven, er bezitter van zou worden. In zijn verhaal over Lazarus en de rijke man besprak Jezus dit punt niet. Hij vertelde alleen wat er gebeurde, niet wanneer. Wij moeten het antwoord zoeken, niet in de menselijke verbeelding of de valse leer van mensen, maar in de Bijbel!

Een zoon die erfgenaam is van de bezittingen van zijn vader, kan deze niet in zijn bezit krijgen voordat zijn vader deze heeft geërfd. Deze bedelaar, die in de intieme vader-zoon relatie met Abraham werd gebracht, kon het eeuwige leven noch dat land beërven voordat zijn vader Abraham deze beloften ontving.

Wanneer ontving Abraham deze beloften in werkelijkheid? Het schokkende antwoord van de Bijbel is: hij ontving ze niet! Hij heeft, ook in onze dagen, deze beloften nog niet ontvangen!

Wanneer wij de beloften beërven

De Bijbel openbaart het antwoord door de geïnspireerde toespraak van de allereerste christelijke martelaar, Stefanus, die juist om deze woorden door steniging ter dood gebracht werd. „En hij zeide: Gij, mannen broeders en vaders, hoort toe. De God der heerlijkheid is verschenen aan onze vader Abraham . . . en Hij zeide tot hem: Verlaat uw land en uw bloedverwanten en kom herwaarts naar *het land*, dat Ik u wijzen zal. Toen vertrok hij uit het land der Chaldeeën . . . naar *dit land*, waar gij nu woont; en *Hij gaf hem geen erfdeel daarin* . . . maar Hij beloofde het hem en *zijn nakomelingschap* tot een bezitting te geven” (Hand. 7:2-5). Dit verbazingwekkende feit wordt opnieuw vermeld in Hebr. 11, het hoofdstuk over het geloof: „Door het geloof is Abraham, toen hij geroepen werd, in gehoorzaamheid getrokken naar een *plaats*, die hij ter erfenis *zou* ontvangen . . . Door het geloof heeft hij vertoefd in *het land der belofte*, als in een vreemd land, waar hij in tenten woonde met Isaak en Jakob, die *medeërfgenen* waren van dezelfde belofte . . . *In dat geloof zijn deze allen gestorven, zonder de beloften verkregen te hebben*; slechts uit de verte hebben zij die gezien en begroet, en zij hebben beleden, dat zij vreemdelingen en bijwoners waren op aarde” (Hebr. 11:8-13).

Abraham *stierf*, maar heeft tot op de dag van vandaag de beloften nog niet beërfd!

Abraham stierf, en was nog steeds dood in de tijd van het predikambt van Christus op aarde. Wij lezen in Johannes 8:52: „Abraham is gestorven.” In die tijd — eeuwen nadat hij stierf — leefde Abraham noch op aarde noch in de hemel noch op enige andere plaats! Ook nu is hij nog dood. Wanneer zal hij dan de beloften beërven?

Ten tijde van de opstanding van de rechtvaardigen, natuurlijk! Het Koninkrijk van God is de regering die na de wederkomst van Christus te Jeruzalem zal worden ingesteld om over alle volken te regeren.

„Want de Here zelf zal . . . nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan” (1 Thess. 4:16). Sterfelijke mensen, in Christus, levenden en doden, ontvangen eeuwig leven — de onsterfelijkheid, de

beloften door God aan Abraham gedaan — bij Christus' wederkomst. Op dat moment zullen zij onsterfelijkheid aandoen. „Vlees en bloed [sterfelijke mensen] kunnen het Koninkrijk Gods niet *beërven* en het vergankelijke beërft de onvergankelijkheid niet. Zie, ik deel u een geheimenis mede. Allen zullen wij niet ontslapen, maar allen zullen wij veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden [met inbegrip van Abraham en de bedelaar] zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden. Want dit vergankelijke moet onvergankelijkheid aandoen en *dit sterfelijke moet onsterfelijkheid aandoen*” (1 Kor. 15:50-53).

Merk nogmaals op wanneer Abraham en al zijn kinderen, zijn medeërfgenenamen, tenslotte de beloften — het Koninkrijk van God op deze aarde — zullen beërven: „*Wanneer* dan de Zoon des mensen komt in zijn heerlijkheid en al de engelen met Hem” — merk op dat dit de wederkomst van Christus is — „*dan* zal Hij plaatsnemen op de troon zijner heerlijkheid . . . *Dan*” — en niet eerder — „zal de Koning tot hen, die aan zijn rechterhand zijn, zeggen: Komt, gij gezegenden mijns Vaders, *beërft het Koninkrijk*, dat u bereid is van de grondlegging der wereld af” (Matth. 25:31-34).

Jesus zei dat Abraham de beloften, met inbegrip van het eeuwige leven, zou ontvangen door de opstanding: „*Wat nu de opstanding der doden betreft*, hebt gij niet gelezen, wat door God tot u gesproken is, toen Hij zeide: Ik ben de God van Abraham, en de God van Isaak, en de God van Jakob? Hij is niet een God van doden, maar van levenden” (Matth. 22:31-32). Jezus zei niet dat Abraham op dat moment leefde. De dingen die God beloofd heeft zijn echter zo zeker dat zij geacht kunnen worden reeds vervuld te zijn. Abraham was dood, zoals hierboven door de Bijbel wordt aangetoond en hij is dat nog steeds. Maar Jezus sprak deze woorden over Abraham in verband met de opstanding der doden. Abraham zal worden opgewekt.

Jezus vertelde aan een bepaalde groep mensen dat zij Abraham in het Koninkrijk zouden *zien* (Lukas 13:28), omdat Abraham, die nu dood is, dan zal zijn opgewekt.

Door engelen gedragen

Laten wij nu nogmaals terugkomen op wat Jezus in Lukas zei over Lazarus. Jezus zei dat deze bedelaar *stierf*. Hij is dus evenals Abraham nog steeds dood.

Maar Lazarus werd, naar Jezus zei, na zijn dood „door de engelen gedragen . . . in Abrahams schoot”. Wij weten nu dat waarheen hij gedragen werd niet een plaats boven in de hemel was, maar de status van zoon en erfgenaam van Abraham, opdat hij het land op deze aarde en het eeuwige leven daarop zal beërven op het tijdstip waarop zijn vader Abraham zijn erfenis in bezit krijgt — ten tijde van de opstanding.

Maar merk op dat Lazarus daarheen door engelen zal worden gedragen!

Wanneer zullen de engelen uit de hemel neerdalen? In Mattheüs 25:31, hierboven geciteerd, zagen wij dat het zal zijn bij de wederkomst van Christus — ten tijde van de opstanding.

Opnieuw openbaart de Bijbel: Christus zal „zijn engelen uitzenden met luid bazuïngeschal en zij zullen zijn uitverkorenen verzamelen uit de vier windstreken” — uit hun graven, in een opstanding (Matth. 24:31). De tijd waarin de engelen Lazarus en de heiligen zullen dragen naar hun deelgenootschap in de erfenis van Abraham — in Abrahams schoot — is de tijd van de opstanding. Lazarus zal worden opgewekt en door de engelen door de lucht worden gedragen om Christus te ontmoeten bij diens wederkomst en om in de intieme vader-zoon relatie met Abraham te komen! Hoe duidelijk! Lazarus zal dan de liefdevolle omhelzing van zijn vader door Christus, Abraham, ervaren — beiden zullen zij dan zijn opgewekt om voor eeuwig te leven in het beloofde land, dat zij dan beërven!

Er bestaat geen twijfel over hoe de Bijbel het woord „schoot” gebruikt. Sla Jesaja 40:11 op. Daar zien wij dat God voor zijn volk zal zorgen als een herder voor zijn schapen en het „in zijn schoot” zal dragen. Jezus was „in de schoot” van de Vader (Joh. 1:18; *Statenvert.*), en genoot de zegeningen van en de intieme relatie met de Vader. Mozes droeg de Israëlieten in zijn schoot (Num. 11:12). In iemands schoot zijn betekent dat men de liefde en de bescherming van die

persoon geniet en deelt in zijn zegeningen en erfgoed. Zo zal het ook bij de opstanding zijn.

Het lot van de rijke man

Laten wij nu eens zien wat er met de rijke man gebeurde — en *wanneer*.

Jezus zei van hem: „Ook de rijke stierf en hij werd begraven” (Lukas 16:23). Jezus zei niet dat de rijke man *op dat moment* rechtstreeks naar een eeuwigbrandende hel werd gebracht. Hij zei niet dat het *lichaam* werd begraven, maar dat de rijke zelf onmiddellijk in een brandende hel werd geworpen. Hij zei dat de rijke stierf — en dat de rijke zelf werd begraven.

Nu kan men moeilijk zeggen dat in die denkbeeldige brandende kookpot, op lugubere wijze beschreven als de hel, te worden geworpen hetzelfde is als te worden begraven. Men wordt niet begraven als men niet wordt overdekt.

Men wordt in een graf begraven en met aarde overdekt. De denkbeeldige hel, die door sommigen is uitgedacht, wordt echter nooit afgeschilderd als een begraafplaats. De rijke stierf en werd begraven. Hijzelf werd begraven — niet een „omhulsel” waarin hij had geleefd. Jezus heeft dit gezegd — lees het na in uw bijbel.

Wat voor soort hel?

In het volgende vers (zie *Statenvert.*) zegt Jezus: „En als hij *in de hel* zijn ogen ophief” (vers 23).

De rijke man was dus toch in een plaats die „hel” wordt genoemd. En in die hel sloeg hij zijn ogen op. In de dood waren zijn ogen gesloten geweest en nu kwam er een tijd waarin zij werden geopend — hij „sloeg zijn ogen op”.

Wat voor „hel” is dit?

Hoe schokkend dit ook mag zijn, de rijke werd in dezelfde soort „hel” begraven als Jezus! Jezus stierf en werd inderdaad begraven — in een „hel”!

In zijn eerste geïnspireerde preek, op de dag waarop de nieuwtestamentische Kerk begon, zei Petrus: „Zo heeft hij [David], dit voorziende, gesproken van de *opstanding* van Christus, dat *Zijn ziel niet is verlaten* IN DE HEL, noch Zijn vlees verderving heeft gezien” (Hand. 2:31; *ibid.*).

Ook Jezus stierf en werd begraven. En ook Hij sloeg zijn ogen op in de „hel” — toen Hij werd opgewekt!

Laat mij dat uitleggen en duidelijk maken!

Het Nieuwe Testament werd geschreven in het Grieks. Onze bijbels zijn daarvan een vertaling. De *Statenvertaling* luidt: „En als hij in de hel zijn ogen ophief.” In het oorspronkelijke Grieks waarin het Nieuwe Testament werd geschreven komen drie verschillende griekse woorden voor, die elk een geheel verschillende betekenis hebben, maar alle drie in de *Statenvertaling* werden vertaald met het woord „hel”.

Een van deze griekse woorden is *tartaros*, dat enkel verwijst naar de huidige toestand van duisternis of perversie en van beteugeling van gevallen engelen of demonen. Een tweede is *gehenna*, een plaats aan de voet van een uitspringende rots aan de zuidkant van Jeruzalem waar vuilnis, afval en lijken van dieren en de ergste misdadigers over de uitspringende richel werden gestort om te worden verbrand. Beneden werden de vuren steeds brandende gehouden. Ze *verbrandden* of *verteerden* — vernietigden volledig — de lijken en de afval die er werden gestort. Dit woord gebruikte Jezus wanneer Hij over de uiteindelijke vernietiging in het „hellevuur” sprak.

Maar deze rijke werd niet in *die* „hel” begraven. Hij was niet in *gehenna*. Het derde gangbare griekse woord was *hades*, dat hier door Lukas werd neergeschreven. En *hades* betekent „het graf” — een begraafplaats in de grond!

Dat is de „hel” waarin Jezus werd begraven — de „hel” waarin zijn ziel niet werd verlaten: het graf of de tombe, waaruit Hij werd opgewekt! En deze *hades* was tevens de „hel” waarin de rijke man werd begraven.

Wanneer hief hij zijn ogen op?

Ook nu weer zei Jezus niet *wanneer* deze rijke man, „in de hel”, zijn ogen opsloeg. Jezus beeldde hem uit als een van de zondaren of verlorenen. Wij moeten andere bijbelpassages bestuderen om te weten wanneer de onrechtvaardigen in hun graf de ogen zullen opslaan.

Daniël spreekt over de opstanding van de rechtvaardigen, en van de onrechtvaardigen: „Velen van hen die slapen [hun ogen zijn gesloten] in het stof der aarde [hun graf — zij

zijn begraven in *hades*], zullen ontwaken [hun ogen opslaan], dezen tot eeuwig leven en genen tot versmading, tot eeuwig afgrijzen" (Dan. 12:2).

Jesus zei: „... de ure komt, dat allen, die in de graven zijn, naar zijn stem zullen horen, en zij zullen uitgaan, wie het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, wie het kwade bedreven hebben [ook de rijke man], tot de *opstanding* ten oordeel" (Joh. 5:28-29).

Hier spreekt Jesus over twee verschillende en afzonderlijke opstandingen. Hierboven werden bijbelpassages geciteerd die aantonen dat de „doden in Christus" ten tijde van diens wederkomst zullen worden opgewekt. In 1 Korinthe 15:22-24 lezen wij dat iedereen zal worden opgewekt, maar in een bepaalde volgorde van verschillende opstandingen: Christus zelf, 1900 jaar geleden; vervolgens, in een andere opstanding, zij „die van Christus zijn *bij zijn komst*", en dan komt „het einde", dat de latere opstanding van de onrechtvaardigen aangeeft.

In Openbaring 20:4 lezen wij over de opstanding van degenen die in Christus zijn bij zijn komst. Maar Openbaring 20:5 zegt: „De overige doden werden niet weder levend, voordat de duizend jaren voleindigd waren." De opstandingen van alle onrechtvaardige of niet-behouden mensen, inclusief die van de rijke, zullen dus na het Millennium plaatsvinden! Deze opstandingen worden beschreven in Openbaring 20:11-15.

Toen Jesus over de rijke man en Lazarus sprak, zei Hij dus niet wanneer de rijke zijn ogen zou openen en uit het graf zou worden opgewekt, maar andere bijbelteksten openbaren dat dit na het Millennium zal zijn.

Hebben de doden bewustzijn?

Lazarus zal met Abraham en al de heiligen die Abrahams kinderen zijn ten tijde van Christus' komst worden opgewekt. Zij zullen gedurende het hele Millennium leven. Maar de overige doden zullen pas weer leven als de duizend jaren voorbij zijn. De rijke zal dus pas weer levend worden duizend jaar nadat Abraham, Lazarus en allen die van Christus zijn tot leven zijn gewekt.

Zal deze rijke man zich bewust zijn van het verstrijken van die lange periode?

De Bijbel zegt, aan wie hem zal geloven: „De levenden weten tenminste, dat zij sterven moeten, maar de doden *weten niets* . . . zelfs hun nagedachtenis is vergeten” (Pred. 9:5). Dat wil zeggen dat zij, terwijl zij dood zijn, geen bewustzijn hebben. Zij zijn zich totaal van niets bewust! Job sprak als volgt over een dode: „Zijn zonen mogen tot ere komen, maar *hij weet het niet*; of komen zij tot lage staat, *hij bemerkt niets* van hen” (Job 14:21). Jesaja zegt dat onze vader Abraham nu niets van ons weet (Jes. 63:16). David werd ertoe geïnspireerd te schrijven: „Gaat zijn adem uit, dan keert hij weder tot zijn aarde, te dien dage vergaan zijn plannen” (Ps. 146:4).

De rijke zal dus, ten tijde van zijn opstanding na het Millennium, tot bewustzijn komen, zijn ogen openen en opheffen en absoluut niets weten van de uren, dagen en jaren sinds zijn dood. Het zal voor hem zijn als was het een fractie van een seconde na het moment dat hij stierf. Het zal hem voorkomen alsof hij onmiddellijk is overgegaan tot de staat of toestand waarin hij zich bevindt wanneer hij uit het graf oprijst.

Wat is die vlam?

Maar wanneer hij wordt opgewekt, ziet hij een vlam die hem kwelt. Wat betekent dat?

Bij andere gelegenheden sprak Jezus van vergaan en vernietigd worden in het *gehennavuur*. Wat wil dat zeggen? In Openbaring 20:14-15 wordt het beschreven als een poel of zee van vuur.

Overall beschrijft de Bijbel het uiteindelijke lot van de zondaars als een verbranding. Hun straf is de dood door vuur! Het is deze „poel des vuurs” die „de tweede dood” is, waaruit geen opstanding zal zijn! Zij blijven eeuwig dood! Deze dood zal tot in alle eeuwigheid duren — het is een eeuwige *straf* — maar *niet* een eeuwige *bestrafing*!

Wanneer nu deze rijke man in zijn graf zijn ogen opent, ziet hij Abraham met Lazarus in zijn „schoot” — een omhelzing! Hij ziet ook die vreselijke vuurvlam — die poel des vuurs die op het punt staat hem voor eeuwig te vernietigen! Hij is doodsbang!

Wat gebeurt er als iemand plotseling zo verlamt van

angst? Zijn mond wordt droog. Zijn tong kleeft vast aan zijn gehemelte en blijft in zijn keel stikken!

In deze geestelijke doodstrijd schreeuwt de rijke uit: „Vader Abraham, heb medelijden met mij en zend Lazarus, opdat hij de top van zijn vinger in water dope en mijn tong verkoele, want ik lijd pijn in deze vlam.”

Als de rijke zich nu bevond in de soort „hel” die de meeste mensen zich schijnen voor te stellen, dan zou zijn gehele lichaam in brand staan. Denkt u niet dat hij dan niet op zijn minst om een emmer water gevraagd zou hebben om het vuur te doven?

En kijk nu eens!

Om hoeveel water riep hij? Hij zei tegen Abraham: „... zend Lazarus, opdat hij *de top van zijn vinger in water dope*”. Een paar druppels maar — dat is al het water waar hij om vroeg! Vindt u dat niet vreemd?

Waarom vroeg hij om water? Om het vuur van de gehele „hel” te doven — de soort hel waarin, naar men u wil doen geloven, hij zich zou bevinden? Welnee! Hij wilde slechts een paar druppels water op Lazarus’ vinger. Waarom? „[Opdat hij] mijn tong verkoele”! Dat zei de rijke man! Open uw eigen bijbel weer en lees het!

De vlam, zei hij, deed hem „pijn lijden”. Dit woord „pijn lijden”, dat in de verzen 24 en 25 wordt gebruikt, is een vertaling van het griekse woord *odunomai*. Het wordt in lexicons omschreven als „pijn veroorzaken, pijnigen, bedroeven; lichamelijke pijn, maar ook *geestelijke pijn; smart, droefheid*.”

Welnu, deze rijke man opent zijn ogen in zijn graf in een opstanding. Hij wordt opgewekt als sterveling, zoals hij vóór zijn dood was — niet als onsterfelijke zoals Lazarus. Hij ziet de poel des vuurs. Nu weet hij in welk angstaanjagend, afschuwelijk verderf hij zal worden geworpen — om te worden verbrand, vernietigd! Hij wordt gekweld door een geestelijke angst die hij nooit tevoren in zijn leven heeft gekend. Zijn tong is droog. Het koude zweet breekt hem uit. Hij roept om wat water op de top van Lazarus’ vinger om zijn tong te verkoelen! Hij kan zijn tranen niet bedwingen.

Het uiteindelijke hellevuur

Lees weer in uw eigen bijbel. Lees nauwkeurig wat Jezus zei,

niet wat de „hellevuur”-predikanten zeggen dat Hij zei! Zei Jezus dat deze rijke eendeloos en eeuwig zou lijden — eeuwig zou branden, in brand zou staan, zonder ooit te verbranden? Zei Hij dat? Natuurlijk niet!

Er staat hier geen woord over hoelang de angst van de rijke zal duren.

Jezus zei deze dingen tot degenen die zich niet wilden bekeren. Wat wilde Hij hen doen begrijpen, toen Hij dit verhaal over Lazarus en de rijke man vertelde? Jezus beantwoordt deze vraag voor ons in Lukas 13:27-28, waar Hij zegt: „Gaaf weg van Mij, alle gij werkers der ongerechtigheid. Daar zal het geweest zijn en het tandengeknars, wanneer gij Abraham en Isaak en Jakob zult zien en al de profeten in het Koninkrijk Gods, maar uzelf buitengeworpen.” Ja, zij zullen in precies dezelfde positie verkeren als deze rijke! Jezus gebruikt hem om deze mensen te laten zien wat er met hen zal gebeuren. Zij zullen worden buitengeworpen — in de poel des vuurs, die hen zal verteren, die hen, zoals de Bijbel zegt, met wortel en tak zal uitroeien.

De zondaars zullen in de poel des vuurs worden geworpen. Wanneer zij tijdens hun opstanding de ogen opslaan, zullen zij weten dat zij verdoemd zijn en in de poel des vuurs zullen worden geworpen om te worden verbrand.

Deze rijke riep om hulp vanwege zijn geestelijke en fysieke angst — hij wist wat hem te wachten stond! Hij wist dat hij schuldig was! Wanneer iemand beseft dat hij schuldig is en zich voor zijn rechtvaardige en verschrikkelijke straf geplaatst ziet, is het eerste deel van het lichaam dat daar de gevolgen van ondervindt de tong, die uitdroogt — in brand lijkt te staan.

Wat is de grote kloof?

Maar Abraham en Lazarus waren *ver weg* en er werd geen water gebracht. De rijke moest geestelijk lijden voor zijn zonden. Hij had zijn beloning gehad in materiële zaken waarnaar hij had gestreefd en gehunkerd, en die hij tijdens zijn sterfelijke leven had verworven.

Tussen deze verdoemde zondaar en alle verheerlijkte heiligen in Gods Koninkrijk bevindt zich een onoverbrugbare kloof.

Wat is deze grote kloof?

De kloof waarover Abraham spreekt, de kloof die de zondaars belet aan de dood door het hellevuur te ontsnappen, en die tevens de rechtvaardigen voor verbranding behoedt, is de onsterfelijkheid. Zij die onsterfelijk zijn zullen nimmer sterven omdat zij uit God zijn geboren (Openb. 20:6). Maar mensen die niet uit de Geest van God zijn verwekt en geboren, zijn nog vleeselijk en onderhevig aan verval en de dood. Zij kunnen door vuur worden verbrand.

Vergeet niet dat dit een letterlijk vuur is en dat de rijke een menselijk wezen van vlees en bloed is. Alleen de behoudenen bezitten onsterfelijkheid als geschenk van God (Rom. 2:7), maar de goddelozen oogsten angst en gramschap die de wederspannigen zal verteren — de felheid van een vuur (Hebr. 10:27). Wat gebeurt er wanneer het lichaam van een mens door vuur wordt verbrand?

Er is een periode van hevige pijn tijdens welke het vuur het lichaam verteert voordat de betreffende persoon sterft. Hoe is dat in het geval van deze rijke man? Jezus zei niet dat hij onsterfelijk was, want als dat het geval was, dan zou hij uit geest bestaan en geest wordt niet door vlammen verbrand. Vuur is een fysiek proces. Het is de verbranding van materie.

De rijke man is, evenals u, een fysieke persoon.

Het verhaal is niet af

En Jezus laat ons in dit verhaal achter met de rijke man op het moment dat deze de woorden van Abraham in zijn geest of geweten hoort en gekweld wordt door de vlammen die zijn lichaam naderen.

Het lichaam van een mens brandt niet eeuwig. In een vuur wordt het tenslotte tot as. Wij moeten daarom uit andere bijbelpassages opmaken wat er werkelijk gebeurde na het korte gesprek dat werd vastgelegd.

Mattheüs 13:30 spreekt op symbolische wijze over de goddelozen, die bij elkaar worden gebonden om te worden verbrand. Wat gebeurt er met onkruid wanneer het in een vuur belandt? Het verbrandt!

In Mattheüs 3:12 waarschuwde Johannes de Farizeeën dat zij als kaf zouden worden *verbrand* als zij zich niet

bekeerden. Zij zullen worden verbrand met *onuitblusbaar* vuur — een vuur zo heet, dat geen enkele hoeveelheid water het kan blussen, omdat de vlammen het water in stoom zouden veranderen.

Wanneer God de goddelozen straft zal het vuur *onuitblusbaar* zijn! Dat betekent niet dat het niet vanzelf zal uitgaan wanneer het niets meer te verbranden heeft. Een *onuitblusbaar* vuur kan niet worden gedoofd, maar het kan vanzelf uitgaan wanneer het alles heeft verteerd.

Maleachi 4:1, 3 spreekt over dit vuur dat de rijke zal verbranden: „Want zie, de dag komt, brandend als een oven! Dan zullen alle overmoedigen en allen die goddeloosheid bedrijven, zijn als stoppels, en de dag die komt, zal hen in brand steken — zegt de Here der heerscharen — welke hun wortel noch tak zal overlaten . . . Gij zult de goddelozen vertreden, want *tot stof [as] zullen zij zijn* onder uw voetzolen op de dag die Ik bereiden zal.”

Dit is het einde van de goddelozen! Zij zullen vergaan en niet meer zijn. „In rook vergaan zij” (Ps. 37:20).

De rijke man, die sterfelijk vlees is, zal verbranden na in de vlammen te zijn gepijnigd. Hij zal de tweede dood sterven (Openb. 20:14). Het loon van de zonde is de dood, geen eindeloze foltering (Rom. 6:23).

De broers van de rijke man

De rijke beseft tenslotte dat hij ten ondergang gedoemd was! Hij begreep nu wat een enorme kloof er was tussen hem en degenen die onsterfelijk waren gemaakt. Abraham had duidelijk gemaakt dat het volslagen onmogelijk was dat de rijke die kloof naar de onsterfelijkheid zou overbruggen. Tijdens zijn leven had hij zijn kans gehad. Hij had die voorbij laten gaan ten behoeve van de materiële rijkdommen en genoegens van deze wereld. Er was voor hem geen hoop. Hij was nu gedoemd in deze vuurpoel te sterven.

Zijn laatste gedachte ging tenslotte uit naar zijn vijf broers. Hij richtte een laatste smeekbede tot Abraham om Lazarus naar het huis van zijn vader te zenden teneinde zijn broers ernstig te waarschuwen, opdat zij niet hetzelfde verschrikkelijke lot zouden ondergaan als hij. Abraham antwoordde dat zij de geschriften van Mozes en de profeten

hadden. Maar de rijke beseftte dat zij daarnaar niet zouden luisteren.

„Nee, vader Abraham,” riep hij uit, „maar indien iemand *van de doden* tot hen komt, zullen zij zich bekeren!” (Vers 30.)

De rijke wist dat Lazarus uit de dood was opgewekt! Deze ene uitspraak geeft aan dat de gehele ervaring van Lazarus en de rijke man door Jezus werd verhaald om de waarheid van de opstanding aan te tonen — niet om te onderwijzen over een direct naar de „hemel” of „hel” gaan op het moment van de dood. Overigens menen veel bijbelkenners eveneens dat het verhaal van Lazarus en de rijke *niets* leert inzake de toestand van de doden. *The New Bible Dictionary* zegt: „Waarschijnlijk is het verhaal van Dives [de rijke man] en Lazarus (Lk. xvi), evenals het verhaal van de onrechtvaardige rentmeester (Lk. xvi. 1-9), een gelijkenis die een bepaalde Joodse denktrant toepast en *niet* bedoeld is om iets te leren over de toestand van de doden” (p. 388).

Abraham antwoordde: „Indien zij naar Mozes en de profeten niet luisteren, zullen zij ook, indien iemand *uit de doden* OPSTAAT, zich niet laten gezeggen” (vers 31).

Daar staat het! In duidelijke taal! De ervaring van Lazarus en de rijke man toont de opstanding uit de doden aan — niet een onmiddellijk naar „hemel” of „hel” gaan. Het is een opstanding uit de dood — niet uit het leven. Het toont de sterfelijke mens die sterft, en dood is — niet de onsterfelijke die nimmer het bewustzijn verliest en eeuwig voortleeft in een eeuwigdurende bestraffing in een denkbeeldige „hel”. Jezus illustreerde een opstanding, een opnieuw tot leven brengen van iemand die dood was, van iemand die geen enkel besef had van het verstrijken van de eeuwen en millennia sinds zijn sterven.

In plaats van de onsterfelijkheid van de ziel en de afgrijselijke kwellingen van een eeuwigbrandende „hel” illustreert Jezus de dood — het eeuwenlang volslagen bewusteloos zijn — en de opwekking uit de dood en het herstel van het bewustzijn. Ten tweede illustreert Hij de tweede dood in de poel des vuurs die de goddelozen volledig zal vernietigen, de vuurzee waarin zij vergaan en as worden onder de voetzolen van degenen die behouden zijn — de eeuwige

doodstraf, de eeuwige dood, de TWEEDE dood!

De waarschuwing voor ons

Wat is tenslotte de ware les?

Jezus predikte het evangelie van het Koninkrijk van God, het evangelie van het Nieuwe Testament! Hij toonde het behoud, de opstanding tot het eeuwige leven als geschenk van God — beërving van het Koninkrijk van God op deze aarde.

De apostel Paulus vertelt ons duidelijk dat de nieuwtestamentische Kerk van God op het fundament van de apostelen en de profeten is gebouwd, waarbij Jezus Christus zelf de hoeksteen is (Ef. 2:20). Jezus zei: „Ik zal mijn kerk bouwen.” Paulus openbaart dat zij gebouwd werd op het fundament van zowel de profeten als de apostelen!

Jezus leert ons hier dat wie weigert te luisteren naar Mozes en de profeten — en Mozes was een van de profeten —, geen hoop op behoud heeft! De Bijbel (zowel het Oude als het Nieuwe Testament) kan, volgens 2 Timotheüs 3:15, ons door wijsheid behoud schenken. Wij moeten de hele Bijbel in acht nemen, niet alleen het Nieuwe Testament.

Degenen die leren dat Gods geboden zijn afgeschaft onderwijzen een heilloze boodschap! Degenen die de heidense leer van de onsterfelijkheid van de ziel onderwijzen — het bij de dood naar de „hemel” gaan, of naar een eeuwige *bestrafing* —, zijn in tegenspraak met het onderricht dat Jezus gaf!

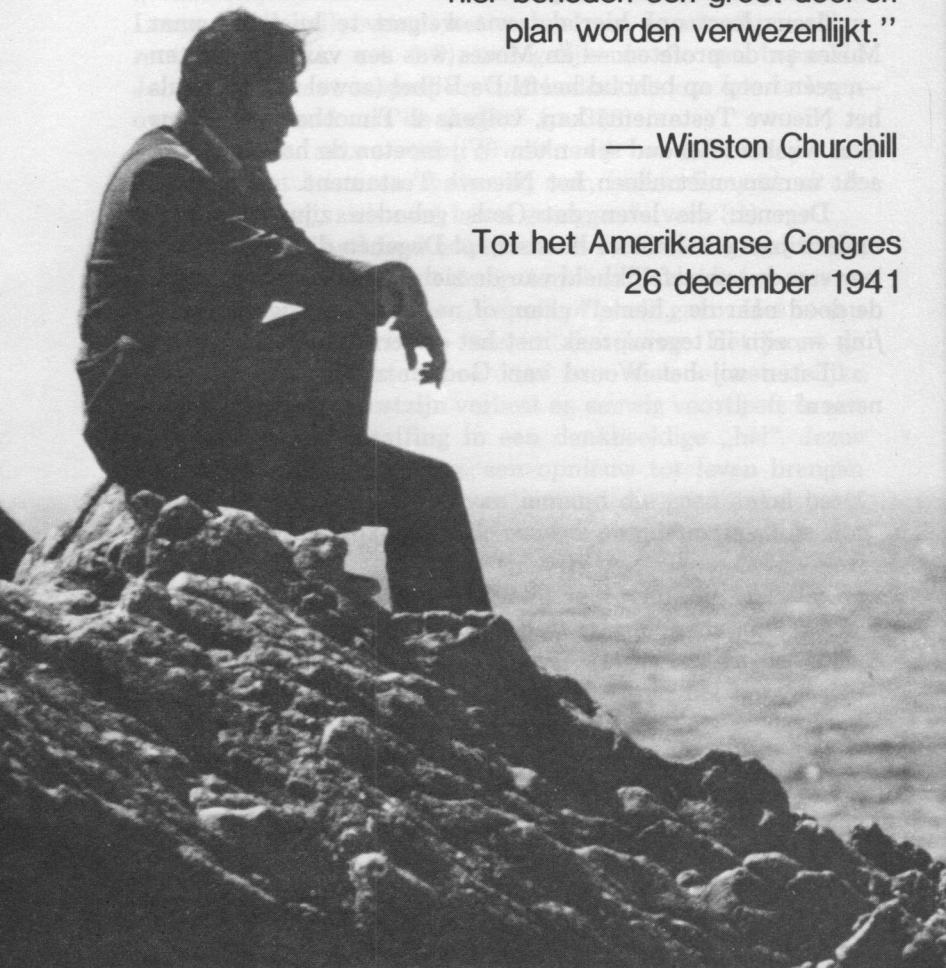
Laten wij het Woord van God in zijn geheel in acht nemen!

Waartoe bent u geboren?

„Hij moet wel een blinde ziel hebben die niet kan inzien dat er hier beneden een groot doel en plan worden verwezenlijkt.”

— Winston Churchill

Tot het Amerikaanse Congres
26 december 1941

Churchill zag in dat bloed, zweet en tranen van de mens niet tevergeefs zijn. Het leven was niet bedoeld als een oefening in zinloosheid, maar als een zinvolle en bevredigende belevenis. Vanaf zijn geboorte bezit ieder menselijk wezen een ongelooflijk potentieel waarvan maar weinigen zich bewust zijn. Men schijnt niet tot overeenstemming te kunnen komen over wat de mens is, noch over de reden van zijn bestaan, zo er al een reden is.

Er *is* voor het leven een doel dat de wetenschap niet heeft ontdekt en de godsdiensten niet verklaren. Er zijn universele wetten die in een teleurstellende wereld tot overvloedig leven en geluk leiden.

U kunt een gratis exemplaar ontvangen van *Wartoe bent u geboren?* door naar ons kantoor te schrijven.

De Bijbel is een boek voor *NU*

De Bijbel werd voor vandaag geschreven, voor dit tijdperk — voor deze generatie! Geen enkel boek is zo up-to-date als de Bijbel.

Op de bladzijden van dit Boek, dat zo weinig mensen begrijpen, worden de oorzaken van alle problemen van de wereld geopenbaard — de maatschappelijke problemen, de economische problemen en zelfs de dreiging van nucleaire vernietiging die de mensheid boven het hoofd hangt.

De Bijbel laat zien waar de wereldgebeurtenissen toe leiden en waar zij op zullen uitlopen.

Maar ironisch genoeg wordt dit Boek het minst begrepen!

Hoe komt dat?

Eenvoudig omdat, wanneer de meeste mensen de Bijbel proberen te lezen, zij hem niet *kunnen* begrijpen. Dientengevolge nemen zij aan dat de Bijbel op onze moderne tijd geen betrekking heeft.

AMBASSADOR COLLEGE
**Bijbel-
CURSUS**

Maar u kunt de Bijbel begrijpen!

Al vele jaren heeft Ambassador College duizenden mensen door middel van de BIJBELCURSUS geholpen „bijbelkenners” te worden. Deze unieke cursus heeft honderdduizenden cursisten, in vrijwel alle landen ter wereld, kennis en begrip van de Bijbel gegeven.

De cursus is ontworpen om u te leiden bij een systematische, diepgaande studie van de Bijbel, waarbij de Bijbel het enige leerboek is.

Onderwerpen van essentieel belang worden grondig behandeld en uiteengezet.

De cursus is absoluut gratis! Schrijf om als cursist te worden ingeschreven naar:

AMBASSADOR COLLEGE
POSTBUS 444
3430 AK NIEUWEGEIN
(Nederland)

REGIONALE KANTOREN

Nederland en België: Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland

Verenigde Staten: P.O. Box 111, Pasadena, California 91123

Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

Canada (Frans): B.P. 121, Succ. A, Montreal, P.Q. H3C 1C5

Mexico: Institución Ambassador, Apartado Postal 5-595, 06500 México D.F.

Zuid-Amerika: Institución Ambassador, Apartado Aéreo 11430, Bogotá 1, D.E., Colombia

Caribisch gebied: G.P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

Engeland, Europa en Midden-Oosten (Engels): P.O. Box 111, Borehamwood, Herts. WD6 1LU, Engeland

Frankrijk, Zwitserland en België (Frans): Le Monde à Venir, Case Postale 10, 91 rue de la Servette, CH-1211 Genève 7, Zwitserland

Duitsland: Postfach 1129, D-5300 Bonn 1, West-Duitsland

Denemarken: Box 211, DK-8100 Aarhus C

Noorwegen: Box 2513 Solli, N-0203 Oslo 2

Zweden: Box 5380, S-102 46 Stockholm

Australië: P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220

Nieuw-Zeeland en Polynesië: P.O. Box 2709, Auckland 1, Nieuw-Zeeland

Filippijnen: P.O. Box 1111, Makati, Metro Manila, 3117

Israël: P.O. Box 19111, Jeruzalem

Zuid-Afrika: P.O. Box 5644, Cape Town 8000

Zimbabwe: P.O. Box U.A.30, Union Ave, Harare

Nigeria: PMB 21006, Ikeja, Lagos State

Ghana: P.O. Box 9617, Kotoka International Airport, Accra

Kenia: P.O. Box 47135, Nairobi

Mauritius en Seychellen: P.O. Box 888, Port Louis, Mauritius

DIT BOEKJE WORDT IN HET ALGEMEEN BELANG GRATIS UITGEGEVEN DOOR DE WERELDWIJDE KERK VAN GOD.

Het wordt mogelijk gemaakt door de vrijwillig gegeven tienden en bijdragen van de gemeenteleden en anderen die zich geroepen voelen het werk van de Kerk te steunen. Bijdragen worden dankbaar aanvaard. Ieder die op vrijwillige basis wil meehelpen in dit wereldwijde Werk van God, is van harte welkom als medewerker aan dit belangrijke streven: het Evangelie aan alle volken te verkondigen.

305618/8701

